

عنوان مقاله:

نقش تزئینات معماری در تعریف هویت شهری؛ (نمونه موردی: تزئینات آجرکاری)

محل انتشار:

دومین همایش ملی شهر سالم (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زینب مرادی - کارشناس ارشد مرمت و احیای بناها و بافت های تاریخی و عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم سبزوار

نفیسه استیری - کارشناس ارشد پژوهش هنر و مدرس دانشگاه تربیت معلم سبزوار

علی صالحی - مدرس دانشگاه و کارشناس ارشد مرمت و احیای بناها و بافت های تاریخی

علی چشمی - مهندس کامپیوتر و مدرس دانشگاه تربیت معلم

خلاصه مقاله:

تزئینات در معماری ایرانی در خدمت تاکید بر ایده ی اصلی بنا می باشد و بطور کلی دارای دو وجه اشتراک است اول همگی علائم ادراکی اند و دوم همگی عناصر فیزیکی صرف محسوب می شوند. این مطلب به معنای زائد بودن تزئینات نیست. در معماری ایرانی برای صفت تزئینات از واژه زیبا به معنای زینده بودن و در خور و شایسته بودن استفاده می شود. تزئینات در معماری ایرانی پاسخگوی نیازهای فیزیکی و روانی است. تزئین در هنر اسلامی برای بیان فضای قدسی است، هنرمند ایرانی کوشیده است تا ماده را به سوی ساحت معنا سوق دهد. اساس هنر در بینش اسلامی شرافت بخشیدن به ماده است. یکی از پرکاربردترین نوع این تزئینات در معماری ایران آجرکاری است. آجرکاری در بسیاری از شهرهای ایرانی زینت بخش جداره های شهری در قالب سردرها و ایوان های ورودی، مناره ها و گنبد های بناهای مذهبی و ... بوده است. در این مقاله به تزئینات معماری شهری به ویژه تزئینات آجرکاری و تاثیر آن بر تعریف هویت شهری در سبزوار پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

تزئینات معماری، جداره های شهری، آجرکاری، هویت شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267517>

